

Andralaget fick två segrar med sig hem från Kinnekulle

Två helgjutna insaster, mot Partille 2 (vinst 6-2) och mot Askim C (5-3), gav bästa möjliga start på div 3-säsongen.

Kinnekulle och Källby har med åren varit några av de mer välbesökta resmålen för Torp badminton. Likväl är de platser där vi presterat bra såväl i seriesammanhang som vid deras ungdoms- och seniorklasstävlingar Kinnekulleblixten och Vårblixten. Det känns lite som hemma i Källbyhallen och vi känner oss mycket väl bemötta av Kinnekulle som förening. Det är en tävlingsort vi gärna återvänder till helt enkelt.

Det bar av i två fullsatta bilar från Uddevalla. Morsans Honda och familjen Hanssons Ford utgjorde färdmedel medan andra, fyrbenta och övriga kreatur, kunde vila upp sig. Förutom Paula och Anders med söner, hamnade Tobbe bak i det Hanssonska fartvidundret medan undertecknad hade med sig Elin, Micke, Louise och Simon i sin bil.

Ordinarie coach för andralaget – Kristin "Kakan" Abrahamsson – kunde inte följa med idag, och istället var Simon/VD tillförordnade lagledare. Ett privilegium med lagkamrater av det här slaget skall sägas (ja, det gäller dig också Tobbe).

Vägen till Kinnekulle passerar kulinariska höjdpunkter som Wärdshuset Tre Älgar, McDonalds-haket vid den andra (eller är det den tredje om man kommer från Orusthålet?) rondellen i Lidköping och inte minst gatuköket i Filsbäck. Strax före det sistnämnda, tillika mycket välbesökta, gatuköket har vägverket infört en väsentlig hastighetssänkning från 60 till 50 km/h och. Man har dessutom, icke desto mindre betydelsefullt, satt upp en hotfull fartkamera, ni vet den där sjukan som sprider sig likt pesten i ett pesthärjat område. Vi ska då inte komma här och tro att vi kan gasa förbi Filsbäcks gatukök helt ostraffat inte!

När vi hade parkerat bilarna utanför Källbyhallen strax efter kl. 09, kommer Anders fram till undertecknad och droppar "Såg du inte att det blixtrade på dig? Kameran vid Filsbäck, det är 50 där, inte 60." Diverse tankar rör sig runt i mitt huvud, hur fanken kunde jag ha missat att det blixtrade? Jag försöker få det bekräftat av någon annan i bilen, men ingen tycks ha märkt något. Antagligen tänker jag också saker som inte bör uttryckas i något sammanhang, och trots att jag önskar hålla masken så bra det går faller det fullständigt platt. Våra spontana reaktioner är ofta de dummaste. Ibland är de också de ärligaste.

Efter någon minut tycker visst Anders att jag begått en alldeles för lång inre kamp med mig själv. "Du gick på den ja? Hade jag vetat att du skulle ta det så dåligt, hade jag aldrig sagt det." Jaha, den kommentaren satt mitt i mellangärdet. Även i de lugnaste områden lurar vargen i mörkret. Men så ofantligt roligt, och otippat. Tydligen skall vissa lagmedlemmar varit tvungna att gå ifrån platsen för att de kånade av skratt. Jag hade säkert gått på den i alla fall, men ändå.

Tea och Jörgen hade redan anlänt när vi kom in, och därmed var dagens trupp på 5 killar och 3 tjejer fullständig. Simon och jag kom, efter snabb överläggning, överens om att ställa upp enligt nedanstående i första matchen där Partille BK 2 väntade:

DD: Elin/Tea
HD1: Mikael/Tony
HD2: Tobbe/Krille
DS: Elin
HS1: Mikael
HS2: Tobbe
HS3: Tony
Mixed: Tea/Krille

Det spelades tre lagmatcher samtidigt i hallen vilket betydde spel på 2 banor. Ett upplägg jag helt klart föredrar. Man hinner ändå färdigt på kortare tid än 2 timmar och den lilla fördelen med att tjäna in ytterligare minuter är oviktig, jämfört med att kunna hjälpa varandra med coaching etc., när färre personer är igång och spelar samtidigt.

Traditionsenligt i seriesammanhang är det damerna som är först ut i sin dubbel. Tea och Elin ställdes här mot Partilles Linn Finstam/Tilde Hjalmered. Våra tjejer, som gjorde sitt första (?) tävlingsframträdande ihop, var det starkare paret och vann utan pardon: 21-13 i första set och 21-5 i andra. Mycket stabilt!

Tony och Micke mötte HD1 Magnus Ericson/Jörgen Franck i herrdubbel 1. Två unga och lovande mot... ja Tony blev lite förnärad av att kallas rutinerad, så han får väl vara ung och lovande ett tag till då... Ericson/Franck fick inledningsvis matchen precis dit man ville. De höll ned tempot så att våra gubbar inte fick läge att attackera, och man hade överlag ett pet- och rävspel i de bolldueller som var över efter 3-4 slag. Första set 21-17 till Partille, trots att Micke/Tony hittade in mycket bättre mot slutet av setet.

I andra set såg det ut precis som i som i början av det första. Det var inte speciellt mycket som gick i Torps väg utan Firma Franck & Ericson kunde, utan att behöva förta sig, gå ifrån tidigt igen. Det här var en match som vi ska ha chans att vinna alla dagar i veckan, men idag var Partille något nummer för stora. 21-17 även i set 2, gjorde att det var kvitterat till 1-1 i lagmatchen. Det var inte Tonys och Mickes bästa match ihop. Det var inte deras sämsta heller, även om i stridens hetta är nära till hands att hävda det. Deras sämsta match skulle inte heller komma senare. Men de skulle göra sin bästa.

På andradubbeln hade vi, liksom på tjejsidan, ett helt nykomponerat par med Tobbe och Krille. Underteknad hade på förhand räknat in den här matchen och det var lite väl snabbt handlat. Partilles Linus Johansson/Jonas Landqvist - relativt okända i Torpkretsar - stod upp riktigt bra och det krävdes ett potent spel med högt tempo från Eriksson/Hansson. 21-16 i första set (helt jämnt upp till 16-15) följt av mer komfortabla 21-14 i andra gav 2-1 till Torp inför singlarna. Det var kul att se sättet Krille/Tobbe kunde hålla den i nivån i offensiven när de knappt spelat tillsammans tidigare. Bådar gott i fortsättningen när de kör, såväl tillsammans som var för sig.

Elin mötte den yngre av de två Partilletjejerna (Tilde) i singeln. Det infann sig nog ett visst mått av underskattning här, samtidigt som motståndaren var mer av en singelspelare än en dubbelspelare. Rätt jämnt upp till 11 i båda seten, sen lade Elin in rycket två gånger om och drog ifrån. Siffrorna skrevs till 21-14 (underläge 11-13, faktiskt), 21-9, och Torpet fick 3-1 upp i matchen.

Partille var förmodligen desarmerat för dagen, för det saknades gubbar vi hade räknat med att stöta på. En del tycker ju sådant här är kul (läs: en del har för mycket fritid) och då går

man tillbaka och tittar på fjolårets laguppställningar m.m. Mikael, Tobbe och Tony på singlarna, skulle nog haft tuffare motstånd än de fick mot deras Linus, Jonas samt Martin Johansson, respektive. Men fortfarande; jobbet måste göras, och slår man av på takten är motståndarna i div. 3 – oavsett vad de heter – tillräckligt bra för att utnyttja det. Ingen fara på taket idag dock, utan vinstsiffrorna löd som följer:

Micke: 21-5, 21-9

Tobbe: 21-14, 21-9

Tony: 21-8, 21-16

Mixedmatchen blev alltså endast av akademisk karaktär eftersom vi redan var upp 6-1 vid det laget. Tea och Krille är ett par som utan tvekan kommer stå sig bra i den här serien, de har nästan alltid en härlig energi på banan, men mot Partilleparet Ericson/Finnstam var spelet för ojämnt och energin otillräcklig åtminstone på sina håll. 13-21 i första set efter att de våra inte varit igång alls från början. Sedan var det klart bättre i andra och tredje: 21-17 och 15-21 och en okej insats men inte mer.

Efter matchen stod lunch och fri lek i drygt en timme på schemat. Askim och vi hade kommit överens om att starta nästa lagmatch vid 13:15, så att folk hinner hem lite tidigare till vad man nu har för slags åtaganden en lördagkväll.

De flesta av oss hade med sig sallader och dylikt, men undertecknad var inte så väl förberedd. Därför lät han botanisera bland byns utbud av speceriaffärer, eller avsaknaden av dentsamma. Först blev det en sväng ned till Gunnar Dafgård ABs fabrik, dit känslan sade att man skulle styra kärran. Dafgård, denna pionjär inom livsmedelsindustrin och speciellt kyl- och frysrätter, sysselsätter närmare 1 000 personer. Med det är man är förstås en essentiell faktor för kommunens företags- och näringslivsklimat. Som varven på Orust fast man gör mat och inte båtar, typ.

Favoriter bland deras frysrätter då? Karins Lasagne och Kåldolmarna på Mannerströms vis står högt i kurs, men de lös med sin frånvaro i Källby Handlar'ns sortiment. Istället fick det bli en varm panini med bacon och kyckling, och sådana tenderar ju att slinka ned i tolvfingertarmen även de. För att vara ärlig ska det till riktigt motbjudande känslor för att de inte ska göra det. Tänk er att sträckse När lammen tystnar ihop med folk ni inte gillar (om ni har sådana i åtanke). Då bär det emot.

Så efter gängse uppladdningsmetoder (med eller utan kåldolmar) var det dags för matchen mot Askim C. Förra säsongen blev Askim jumbo i den här serien, men de fick vara kvar eftersom det är för få lag som aspirerar på platserna.

Vi noterade att de hade ett starkt lag med f.d. Elitspelaren Anders Malmgren i spetsen, och i.o.m. sin 5-3 seger mot Racket i under förmiddagens övningar hade de redan förbättrat matchvinstsskörden från 2016/17 med 400 %.

Det blev ett byte i laguppställningen vilket var bestämt sedan innan. Tea och Elin skiftade i singeln/mixeden och vi fick då:

DD: Elin/Tea

HD1: Mikael/Tony

HD2: Tobbe/Krille

DS: Tea

HS1: Mikael

HS2: Tobbe

HS3: Tony
Mixed: Elin/Krille

Tjejernas dubbel inleddes sömnigt från vår sida. Askims två unga tjejer Laura Murphy/Johanna Sterner var avsevärt mer på hugget och de utnyttjade alla tillfällen de fick att pressa Torp-paret. Känslan från sidan var länge att det här skulle gå att vända, men tyvärr ville det sig inte alls för oss och Askimtjejerna vann övertygande, 21-13, 21-15.

Parallellt med Teas och Elins mindre bra insats fick vi något av en uppvisning på herrdubbel 1. Micke och Tony mötte alltså Malmgren/David Steffensson, en match de bara inte ska vinna. Med maximal utdelning skulle de kanske kunna vara i närheten, men att gå hela vägen? Nej. Men idrott består långt ifrån enbart av förutsägbarheter och givna utgångar, de matematiskt lagda missminner sig ibland det faktumet. Och tur är väl det, för hur skulle vi annars bli så frälsta i sporten i allmänhet och ögonblicken av det slaget i synnerhet?

Det är hög kvalité matchen igenom. Kvalitén på motståndet gör att Mikael och Tony får slita ont för poängen, men man lyckas tamejtsan ända ut i racketspetsarna. Grabbarna är offensiva från serveretur och framåt, och de få gånger de tvingas lyfta iväg bollen räddar de ändå upp situationerna för jämnan. Det är tight, men Torp har någon boll upp för det mesta – och med mycket skicklighet och lite tur får vi med oss första set, 21-19.

I andra set oroadde vi oss lite för att Askimparet skulle få ett ryck tidigt och sedan inte släppa in oss. Så blev det inte, utan det var fortsatt en jäkla energi från Mikael och Tony över hela banan. Särskilt minns vi dueller med 6, 7, 8 smashar i följd innan poängen till slut avgjöks till Torpets fördel. Vi kommer först till 11 igen, sedan dippar det lite till 12 lika, vi rycker till 15-12, 15-12 blir 19-15 och vid 20-16 var segern så när bärgad. Men så vinner Askimparet en boll. Och så en till. Och ytterligare en - ett släpp runt baslinjen där bollen är ett par centimeter ut. 20-19, nervdaller infinner sig. Men det reder ut sig, jag minns ej vem av Tony/Micke som trycker till men smashplocken seglar ut med god marginal, och vi får med oss en superskön skrällvinst. Den bästa dubbelmatch Mikael och Tony spelat.

Herrdubbel 2 och Teas singel blev två rätt jämna matcher, bägge via tre set. Tobbe och Krille spelade i stort sett lika bra som i förmiddags, men efter rätt klar seger i första slog man av på takten i andra, brände två matchbollar och tappade det setet med 22-24. Tony, med självförtroendet höjt till skyarna, tog då befälet över coachingen, och egentligen var det bara en sak han förmedlade: Håll ned bollen. Tja, det är lättare sagt än gjort, men det var det som krävdes för att fokus skulle vara på igen. 21-8 i sista till Krille/Tobbe.

Tea var märkbart påverkad av att hon inte kom igång i dubbeln tidigare, och i första set fick duktiga Murphy göra lite som hon ville. Lyckligtvis fick Tea fart på benen, och då räcker det nästan för att vända och vinna matchen. Det var bra coachat även här, nu av Elin/Simon, vilket hjälpte Tea att sitta spel, och framförallt känslan av att hon kan spela jättefin singel när "modet" är påslaget. Tyvärr hamnade under 0-5 i början av avgörande setet, efter ett par långbollar, och sedan var det för lång uppförsbacke. 14-21 blev det till slut, men bra spel från starten på set 2 och framåt.

Vi hade alltså 2-2 med intressanta herrsinglar och mixeden som skulle avgöra vart poängen gick. På HS 1 fanns ju något slags mikroskopiskt hopp om att Mikael skulle kunna manövrera ut Malmgren. Det gick ju så fantastiskt bra i dubbeln. Men den över 1.90 m långa Askimsveteranen lät inte scenariot upprepa sig. I första set såg han helt omutlig ut, 21-6 där. Sedan kommer Micke in det mycket bättre och lyckas knipa hela 16 bollar i andra. 2-3 i

matchen, helt enligt plan, men kul att se Mikael mot en gubbe av klassiskt A-klassmått. Många matcher av det slaget väntar från och med nu.

Tony får en behaglig resa mot Enok Gartvall i tredjesingeln, 21-8, 21-10 och ännu mer förtroendeingivande än i förmiddags mot Partille.

Tobbe, som tog sig an Steffensson i HS 2, väntades få mycket tuffare än så. Deras match började ganska jämnt, det ena konstslaget varvades med det andra (Steffenssons handled – huvaligen! och Tobbe försökte sig på några patenterade underarmsgolfsvingar), men efterhand stabiliseras matchbilden till vår fördel. 21-16 i första, men sedan övertygande 21-12 och vi hade säkrat minst 1 poäng inför mixeden.

Det fanns lite anledning att inte ta ut segern i förskott även om det på pappret såg bra ut med Krille och Elin mot Perzon (spelade HD 2) i par med den inte lika starka av de två tjejerna, Johanna Sterner. Vidare sa Tobbe sa till mig i början av set 1 att han var orolig och jag var inte sen att hålla med när Perzon/Sterner snabbt hade gått upp i 7-3 ledning.

Vid 11-pausen som väntade därefter, kom Hansson/Segerlind överens om att tänka mer vanlig dubbel. Elin har styrkan att täcka en del av bakplan när det behövs, och hon kände sig inte komfortabel med att bli statisk framför nät. Det lilla räckte för att Krilles och Elins spel skulle komma upp i tilläcklig nivå. Mitt minne sviker – det var faktiskt så jämnt som 21-19 i första set (antagligen kändes det mer som 21-15).

Nu gällde det att inte tappa initiativet i andra set. Det är högst mänskligt att det ibland blir så, men när Kristoffer är på banan råder faktiskt helt andra förutsättningar. Det är nämligen så att hans determination på banan ytterst sällan övervinns av motståndaren. Man bygger inte sådant på något år, utan det är frukten av långt målinriktad arbete. Det är den egenskapen som gör att man kan vinna lagmatcher åt sin klubb.

I kombination med Elins erfarenhet släpper inte de våra inte motståndarna inom räckhåll för att vi som tittar på ska hinna bli nervösa. 21-15 i avgörande låter jämnare än det var, och via det kunde slutresultatet i matchen spikas till 5-3. Oerhört gött!

Sammanfattningsvis får vi som lag ut vad vi kan räkna med, plus lite till. Det blir tufft för oss andra att slå oss in i laget när de 2 tjejer och 4 killar som spelade idag levererade med bravur. Allt talar för att vi kommer vara med och slåss om seger i div 3 den här säsongen. Riktigt så mycket vågade åtminstone jag inte hoppas på innan vi fick sett ungefär vad de andra klubbarna mönstrar.

Matchen mot Askim kan ha varit en tidig seriefinal likt den som spelades i första sammandraget mot Örebro 2 förra säsongen. 5-3 blev det i den matchen, precis som idag. Torp slutade etta, Örebro tvåa.

Slutligen tack till föräldrarna Jörgen, Paula, Anders, Anna och Tommy som var på plats idag samt till Louise som följde med som reserv. Också tack Kinnekulle BMK, och till Källby Pizzeria, dit vi begav oss efteråt och där Mikael, som ende person med hedern i behåll, bad om att få fläkfilé.

Nästa sammandrag för andralaget äger rum i Partille och då möter vi serieledande Kinnekulle samt Ullevi 2. Då fortsätter vår nyligen inslagna väg mot division 2.

På återhörande!

/ Victor